

Priprla sva oči
in vse je nekje v izvenčaju:
je le preplet svetlobe
v laseh
in roka, ki sega vanjo.

R A Z O Č A R A N J E

Miroslav Košuta

Gola v soncu,
s trepetanjem neizživljenih juter
na ožganih krilih,

je padala
ptica.

Tvoje besede
je niso mogle ujeti.

Tvoje besede
so bile le še odmev
nečesa, že davno sklonjenega
v svojo molčečnost.

Tvoje besede
so bile raztrgane,
neme mreže.

Padala je ptica
globlje in globlje
vame.

Tam je njen grob.